

Učitelji slovenski!

„Gorjé mu, ki v nesreči biva sam;
A srečen ni, kdor srečo vživa sam!“

S. Gregorčič.

Reklo bi se, vodo v Savo nositi, ko bi Vam hoteli razkladati korist složnosti in vzajemnosti.

Nikomur pa sloge in vkupnega delovanja vsestransko bolj treba ni, nego nam učiteljem slovenskim!

Vkupnost in mejsebojna zastopnost naj vladata vsikdar med nami. V slogi bomo napredovali, v vkupnosti se ojačili, v zastopnosti in bratovski ljubavi uspešno se ustavljali vsem nepovoljnim napadom, naj nam ti užé preté od desne ali leve!

Sè složnim in bratskim postopanjem pa bomo kazali takó našincem ko tujcem, da umemo svoj poklic, da vemo ceniti svojo moč, **a da smo pripravljene tudi žrtvovati kaj za svojo korist ter za vgléd svoj!**

Spoštovati se moremo sprva sami in spoštovali nas bodo tudi — nasprotniki naši!

„Kdor ne spoštuje se sam, podloga je tujčevej pèti.“

Uvažujte vselej le-te zlate besede našega Koseskega, sotrudniki dragi!

Ravno sedaj se Vam nudi kaj lepa prilika, kazati svetu, da hočete biti svoji mej svojimi, da ste pripravljene javno spricati zrelost in stanovsko zavest svojo!

Pravila „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ so po slavnej vladi odobrena; **od te strani torej našej združitvi ni nikake ovire več! . . .**

Na Vas je sedaj, dragi sódrugi, da dejansko pokažete, v koliko Vam je mari ozkega združenja s kolegi Svojimi v krajinah mile Vam domovine slovenske!

Na noge torej zavedni tovariši naši vsi — za naše zjedinjenje! Vzdramate se: dolžnost do Svojega stanú in do časti Svoje Vas kliče na dan! Osnujete si društva kolegi Vi v čudotvornej kranjskej, v kršnej Istri, Vi ob bistrej Dravi, ob solnčnej Soči in — tužnej Krki, bratje Vi ob sinjej Adriji ter ostali vsi, ki Vam gorko bije srce za rod Svoj in boljšo prihodnjost Svojo!

Brez odloga se združite v Svojih okrajih — če tudi maloštevilno, nič ne dé — ter stopite potem krepko v kolo naše „zaveze“! Le-tá združba naj se — ko bode stalno urejena — čila prikaže na dan, nam vsem v opravičeno veselje, a tudi v — ponós! . . .

Dolgo smo upali, dolgo zdihovali po „zavezi“. Pričakali smo jo, porojena je!

Vi učitelji slovenski pa negujte sedaj šibko dete, ne odrekajte mu življenskega soka, ne odtegujte mu — društev in drugih pomočkov!

Če očvrstimo „zavezo“, očvrstimo se sami.

Torej še jedenkrat, mili sodrugi po vsem Slovenskem:

Zastavite najboljše sile Svoje o ugoden razvit srečno započetega združenja Vašega!

„Kar tirja svet od nas, to dobro znamo,
Kar tirja dom, slovenski rod od nas,
To govori glasno nam srce samo:
Ustvarjajmo mu lepši, boljši čas!
V oblasti arc mi sto in sto imamo:
Utisnimo kreposti jim izraz,
A jedna, prva druge vse ustvarja:
Ljubiti rod, ljubiti dom in carja!“

Osnovalni odbor

„Zaveze slovenskih učiteljskih društev“